

# РЕШЕНИЕ

№ 3634

гр. София, 28.06.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД,** , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков**

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов**

**Луиза Христова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4959** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 56 от 03.04.2012 г. по НАХД № 23435/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101-ри състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-2303380 от 20.07.2011 г. на директора на Д "ИТ"-Софийска област, с което на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ на [фирма] с ЕИК[ЕИК] с адрес на управление [населено място], [улица] наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева. В касационната жалба се твърди, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касатора не се представлява и не ангажира становище.

Ответникът не се явява и не се представлява.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице и при спазване на преклузивния 14-дневен срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено от фактическа страна, че при проверка по спазването на трудовото законодателство, извършена на 12.05.2011 г. от служители на Д „ИТ“-Софийска област на обект: ресторант „Трохата“, намиращ се в [населено място], [улица] стопанисван от [фирма], е констатирано, че на обекта работи като мете залата на ресторанта, М. П.. На същата е предоставена за попълване декларация, в която П. декларира, че към 12.05.11г., 14,40ч. същата работи за [фирма] в ресторант „Трохата“ с работно време от 12,30ч. – 15,00ч. При проверката са представени от работодателя сключен трудов договор № 14/12.05.11г. с П., служебна бележка, длъжностна характеристика и справка с изх. № 22388113147236/12.05.11г., от която е видно, че е прието от НАП редовно уведомление по чл. 62, ал.4 от КТ за сключен трудов договор с П. в 15, 17ч. На 20.05.2011 г. за резултатите от реализираната проверка на [фирма] е съставен АУАН № 23-2303380 за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ. Впоследствие на 20.07.2011 г. е издадено процесното наказателно постановление, с което на основание на чл. 414, ал. 3 от КТ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са издадени от компетентен орган, който правилно е квалифицирал нарушението. Съдът е приел, че наложената имуществена санкция е съобразена с тежестта на нарушението и на всички отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства. По тези съображения първоинстанционният съд е потвърдил процесното наказателно постановление.

От друга страна в касационната жалба се твърди, че АУАН и НП не съдържат данни за фактическия извършител на нарушението, нито са описани обстоятелствата, при които то е извършено. Също така се изтъкват доводи за липса на компетентност на актосъставителя и наказващия орган, тъй като не е доказано, че посочените в АУАН и НП длъжности се заемат именно от лицата, които са ги подписали. Релевира се като съществено процесуално нарушение произнасянето на административнонаказващият орган след срока по чл. 52, ал.1 от ЗАНН.

Настоящият касационен състав счита, че АУАН и НП съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В същите е индивидуализиран работодателя, както и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. По делото са приложени заповед № 3-0011/12.01.10г. и 0425/22.12.10г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ във връзка с чл. 416, ал.5 от КТ, от които е видно, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Същото се отнася и до АУАН, издаден от старши инспектор при Д „ИТ“ Софийска област в съответствие с правомощията му по чл. 20, ал.4, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Неприемлив е довода да нарушаване на срока по чл. 52, ал.1 от ЗАНН, тъй като НП е издадено в рамките на срока по чл. 34, ал.3 от същия закон.

Съдът обаче намира, че са налице предпоставките за прилагане на чл. 415в от КТ в редакцията му, действала към момента на издаване на наказателното постановление, която съгласно чл.3, ал.1 и 2 от ЗАНН следва да бъде приложена.

Съгласно цитираната разпоредба за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с

имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв.

Съгласно тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011г. по т. д. № 7/ 2010г. на ОСК на ВАС, което е задължително за съдилищата, съдът може да преквалифицира извършеното по чл. 414, ал. 3 от КТ нарушение като маловажно и да определи размера на санкцията в рамките, посочени в чл. 415в от КТ. За да се приложат по-леките санкции на привилегирвания състав е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. възможност нарушението да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в закона и 2. от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители.

От представените по делото доказателства се установява, че в този конкретен случай предпоставките на чл. 415в по отношение на [фирма] са изпълнени. Уведомлението по чл. 62, ал.3 от КТ е изпратено и регистрирано редовно в съответната ТД на НАП в деня на сключване на трудовия договор, който е и деня на извършване на проверката - 12.05.2011г. Следователно след тази дата е било възможно работодателят да връчи на П. копие от уведомлението по чл. чл. 62, ал.3 от КТ, респективно същата да престира труд. Доколкото нарушението по чл. 63, ал.2 от КТ е формално, а не резултатно, то от извършването му не могат да настъпят вредни последици за работника. С оглед на изложеното, предпоставките за приложението на чл. 415в от КТ са били налице още преди издаването на наказателното постановление.

Предвид всичко изложено и в съответствие с ТР № 3 от 10.05.2011г. по т. д. № 7/ 2010г. на ОСК на ВАС следва да се приеме, че нарушението по чл. 63, ал.2 от КТ, извършено от [фирма], е маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ в редакцията, действала към момента на извършването му. Съобразно чл. 27 от ЗАНН на дружеството следва да се определи имуществена санкция от 300 лева, предвид констатираните по време на проверката други нарушения, описани в протокола за извършването ѝ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С. – град, II касационен състав,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 56 от 03.04.2012г. на Софийски районен съд, НО, 101-ри състав, постановено по НАХД № 23435/2011г. и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2303380/20.07.2011г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което на [фирма] за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, като на основание чл. 415в от КТ (изм.) за извършеното нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ определя имуществена санкция в размер на 300 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

